sygn. akt: **D 2/24**

ORZECZENIE

dnia (…) roku

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie
w składzie:

Przewodniczący: radca prawny **Paweł Strzelec**
Sędziowie: radca prawny **Marek Kulik - sprawozdawca**
radca prawny **Grzegorz Koksanowicz**

Protokolant Joanna Kowalska

w obecności **Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie** radcy prawnego **Pauliny Bartoszcze Savci**

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu (…) r. sprawy **radcy prawnego** (…) **(nr wpisu** (…)**)**, córki (…), ur. (…) r. w (…)

obwinionej o to, że:
w okresie od (…) r. do (…) r. będąc pełnomocnikiem Skarżącej p. (…) zachowywała się w sposób godzący w zasady etyki zawodowej radcy prawnego tj. wykonywała czynności zawodowe niesumiennie oraz bez należytej staranności, która jest wymagana od radcy prawnego, powoli, nieterminowo i nierzetelnie, unikała kontaktów z Klientem i nie informowała Klienta o stanie sprawy,

- tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2022 r., poz. 1166 ze zm.) w zw. z art. 6 i art. 12 ust. 1 i art. 44 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego Załącznik do uchwały Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r. (dalej „KERP").

I. Uznaje obwinioną **radcę prawnego** (…) winną tego, że:

w okresie od (…) r. do (…) r. będąc pełnomocnikiem Skarżącej p. (…) zachowywała się w sposób godzący w zasady etyki zawodowej radcy prawnego tj. wykonywała czynności zawodowe niesumiennie oraz bez należytej staranności, która jest wymagana od radcy prawnego, nieterminowo i nierzetelnie, unikała kontaktów z Klientem i nie informowała Klienta o stanie sprawy,

- tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2024 r., poz. 499 ze zm.) w zw. z art. 6, art. 12 ust. 1 i art. 44 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego Załącznik do uchwały Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r. (dalej „KERP").

II. Za czyn wymieniony w punkcie I niniejszego orzeczenia, na podstawie art. 65 ust. 1 pkt 3 i ust. 2ba ustawy o radcach prawnych wymierza karę pieniężną w wysokości półtorakrotności minimalnego wynagrodzenia za pracę obowiązującego w dacie popełnienia przewinienia dyscyplinarnego tj. 5.235 zł (słownie: pięć tysięcy dwieście trzydzieści pięć złotych 00/100).

III. Na podstawie art. 70^6 ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych zasądza od Obwinionej radcy prawnego (…) na rzecz Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie koszty postępowania dyscyplinarnego w wysokości 2.066,60 zł (słownie: dwa tysiące sześćdziesiąt sześć złotych 60/00).

Przewodniczący Członkowie

…… …….…….. ……..……..……..

r.pr. Paweł Strzelec r.pr. Marek Kulik r.pr. Grzegorz Koksanowicz

Sygn. akt. D 2/24

Uzasadnienie

Radca prawny (…) wnioskiem z dnia (…) r. została obwiniona o to, że w okresie od (…) r. do (…) r. będąc pełnomocnikiem Skarżącej p. (…) zachowywała się w sposób godzący w zasady etyki zawodowej radcy prawnego tj. wykonywała czynności zawodowe niesumiennie oraz bez należytej staranności, która jest wymagana od radcy prawnego, powoli, nieterminowo i nierzetelnie, unikała kontaktów z Klientem i nie informowała Klienta o stanie sprawy,

tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2022 r., poz. 1166 ze zm.) w zw. z art. 6 i art. 12 ust. 1 i art. 44 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego Załącznik do uchwały Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r.

Na podstawie zebranego materiału dowodowego sąd ustalił co następuje:

W dniu (…) r. radca prawny (…) zawarła z pokrzywdzoną (…) umowę, której przedmiotem było prowadzenie przeciwko bankowi (…) postępowania o unieważnienie umowy kredytowej (k. (…)). Zgodnie z umową pokrzywdzona uiściła opłatę wstępną w wysokości (…)zł. oraz opłatę sądową w wysokości (…)zł (k. (…), k. (…), k. (…)). (…) r. pokrzywdzona udzieliła radcy prawnemu (…) pełnomocnictwa procesowego (k. (…)) oraz upoważnienia do przekazywania radcy prawnemu informacji objętych tajemnicą bankową (k. (…)). Radca prawna (…) złożyła pozew do sądu (…) r., po czym został wyznaczony termin rozprawy, która odbyła się w tym terminie (k. (…)). Dalszych czynności w sprawie Obwiniona nie wykonała. Ostatecznie postanowieniem z (…) r. Sąd Okręgowy w (…) umorzył postępowanie w sprawie (k. (…)), o czym pokrzywdzona dowiedziała się (…) r. kiedy odebrała pozew od banku o bezumowne korzystanie z kapitału oraz postanowienie sądowe o umorzeniu postępowania (k. (…)). Pokrzywdzona wypowiedziała pełnomocnictwo radcy prawnemu i rozwiązała umowę o świadczenie pomocy prawnej, a po wniesieniu skargi na radcę prawnego otrzymała zwrot opłaty (k. (…)).

W świetle ustaleń faktycznych nie ma zatem wątpliwości, że Obwiniona przyjęła zlecenie prowadzenia sprawy Pokrzywdzonej, co zrodziło konieczność podjęcia czynności zawodowych rzetelnie, uczciwie, zgodnie z prawem, zasadami etyki zawodowej oraz dobrymi obyczajami, co wynika z art. 6 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (załącznik do uchwały Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r.),

a także wykonywania ich sumiennie oraz z należytą starannością uwzględniającą profesjonalny charakter działania (art. 12 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego). Ponadto radca prawny obowiązany jest informować klienta o przebiegu sprawy i jej wyniku w sposób z nim uzgodniony, w szczególności o skutkach podejmowanych czynności procesowych, chyba że klient wyrazi zgodę na odstąpienie od tego obowiązku (art. 44 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego). Czynności Obwinionej sprowadziły się do złożenia pozwu do sądu, przy czym nastąpiło to nieterminowo. Innych czynności w sprawie Obwiniona nie wykonała. Nie ma zatem wątpliwości, że prowadziła sprawę niesumiennie i bez należytej staranności. Niepodejmowanie czynności w terminie stanowi szczególny przypadek postępowania bez należytej staranności wymaganej od profesjonalnego pełnomocnika. Dodatkowo Obwiniona nie informowała Pokrzywdzonej o biegu sprawy. Jak wynika z ustaleń w sprawie kontakty Obwinionej z Pokrzywdzoną po podpisaniu umowy miały miejsce przed terminem pierwszej rozprawy, w związku z przygotowaniem do jej prowadzenia, a kolejny miał miejsce po tej rozprawie i ograniczył się do zapewnienia przez pracownicę kancelarii, że postępowanie toczy się prawidłowo (k. (…)). Nie jest to wystarczający kontakt z mandantem, zwłaszcza wobec okoliczności, że postępowanie przebiegło dla Pokrzywdzonej niekorzystnie, a Obwiniona nie poinformowała jej ani o jego przebiegu, ani o ostatecznym wyniku.

Z uwagi na okoliczność, że Obwinioną i Pokrzywdzoną łączyła umowa obejmująca wykonanie określonych czynności procesowych, i że Obwiniona, dysponując należytymi kwalifikacjami miała świadomość obowiązku ich wykonania, należy uznać, że r. pr. (…) działała umyślnie, naruszając obowiązek wykonywania obowiązków zawodowych rzetelnie i uczciwie, zgodnie z prawem, zasadami etyki zawodowej oraz dobrymi obyczajami. Nie tylko bowiem dysponuje kwalifikacjami wystarczającymi do poprawnego poprowadzenia powierzonej jej sprawy, lecz ponadto miała świadomość obowiązków wynikających dla niej z art. 12 ust. 1 i art. 44 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Sąd uznał, że zachowanie Obwinionej wyczerpuje znamiona deliktu dyscyplinarnego opisanego w wyżej przywołanych przepisach. Wymierzając za nie karę kierował się znacznym poziomem zarzucalności popełnionych przez radcę prawnego czynów. Czyn został popełniony w związku z wykonywaniem czynności zawodowych, przy czym bezpośrednio przyniósł negatywny skutek dla reprezentowanej strony. Sprzeniewierzenie się obowiązkowi starannego i sumiennego wykonywania czynności zawodowych miało charakter umyślny. Popełnienie czynu w związku z wykonywaniem czynności stanowi istotną okoliczność obciążającą przy wymiarze kary.

Na korzyść Obwinionej przemawia okoliczność, ze przyznała się do popełnienia

zarzucanego jej czynu i wykonała obowiązek zwrotu na rzecz Pokrzywdzonej pobranej opłaty wstępnej. Z powyższych względów wymierzona Obwinionej kara pieniężna w wysokości półtorakrotności minimalnego wynagrodzenia za pracę obowiązującego w dacie przewinienia dyscyplinarnego, tj. 5.235 zł (pięć tysięcy dwieście trzydzieści pięć złotych 00/100) będzie adekwatna do poziomu naruszenia obowiązków zawodowych przez Obwinioną.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie obowiązujących przepisów.

Z tych względów i na mocy powołanych przepisów sąd orzekł, jak w części dyspozytywnej orzeczenia.

POUCZENIE:

Na podstawie art. 70^4 ust. 4 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych od niniejszego orzeczenia stronom oraz Ministrowi Sprawiedliwości przysługuje odwołanie do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie za pośrednictwem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie w terminie czternastu dni od dnia doręczenia odpisu orzeczenia wraz z uzasadnieniem.

Przewodniczący	Członkowie	
……	……..	……
r.pr. Paweł Strzelec	r.pr. Marek Kulik	r.pr. Grzegorz Koksanowicz